Ultimul nivel al leadershipului

On Februarie 10, 2014

Ţine-te de ceea ce eşti tu cu adevărat în vederea creării unei opere care să constituie o strălucită a încununare a unui destin fără seamăn.

Scriitorul Mihail Sebastian, apărător al bunului gust, ar fi putut scrie un studiu despre opera lui Proust dacă zarurile n-ar fi căzut atât de tragic. Căci încheind volumul care priveşte Corespondenţa, el spune aceste cuvinte pentru noi astăzi atât de dureroase: "Nu ne putem despărţi de cărţile şi de amintirea lui decât cu sentimentul că această despărţire e trecătoare şi că într-o zi, nu prea departe, le vom regăsi."

Mihail Sebastian nu le va regăsi. Dar aici, în acest volum, "Corespondenţa lui Marcel Proust," noi îl vom regăsi pe Mihail Sebastian în fiecare rând în care retrăieşte firesc şi cu toate valenţele sufleteşti ale prezentului subtilitatea proceselor de conştiinţă, atât de unduioase, cu ecouri atât de durabile, de tulburătoare, climatul intelectual şi moral al scrisorilor de esenţă atât de puternic proustiană.

Orientarea lui către scrisori, scotocirea lor pasională, a fost fructul unei înclinaţii naturale, al convingerii că aici, în aceste confesiuni, în aceste notaţii întâmplătoare, directe, va găsi elementele de reconstituire a celui mai discutat proces de creaţie, că numai tălmăcirea lor poate întregi imaginea, în gândul cititorilor, a unei pasionante personalităţi.

Profesorul Al. Rosetti scria despre Mihail Sebastian: "Ascuţimea judecăţii sale critice de care dă dovadă în studiul consacrat Corespondenţei lui Marcel Proust justifica speranţa ca el să devină un critic cu renume mondial. Scrisă în limba franceză, lucrarea de mai sus s-ar fi bucurat de adeziunea unui public internaţional. În această intenţie a lui Sebastian de a depăşi cercul strâmt al cititorilor şi de a păşi în arena internaţională prin tratarea unor subiecte de interes general era o justă apreciere a propriilor sale forţe. Opera lui constituia o strălucită prefaţă pentru o bogată activitate viitoare."

Leadership: Te laşi vrăjit de freamătul vital al vieţii pe care o imaginezi doar ca pe o pregătire pentru biruinţa profesională, fără să iei în calcul gradul de tărie sufletească pe care trebuie să-l suporţi sub presiunea unei originalităţi al cărei nume nu este limpede conturat?

O remuşcare intensă îţi dă forţa de a te angaja într-o depăşire de sine? Eşti acaparat de o presiune puternică venită din afara propriei zone de confort? O poftă cumplită de te înalţa deasupra propriei persoane pare că te năpădeşte? Ceea ce este ascuns în tine se revede tot mai mult în ceilalţi?

Singura remuşcare a unui artist este de a nu-i fi răsplătite eforturile de creaţie în urma cărora s-au schimbat coordonatele unei anumite viziuni. Ca remediu: să-şi îndrepte atenţia şi activitatea spiritului în altă direcţie, să-şi pună mândria în înfrângerea sa, ceea ce ar însemna să-şi piardă orice motivaţie de a mai face ceva. Numele originalităţii care defineşte un artist, aducând un aport inedit la genul sau de activitate, poate fi conturat numai printr-o carieră de excepţie care să cuprindă numeroase premii şi distincţii, în virtutea unei importanţe nemăsurate.

Problema greu de rezolvat a căderii în gol, dacă o pot numi aşa, apare atunci când omul alunecă spre una din extremele de "a fi" şi îşi neagă cu obstinaţie individualitatea. Atunci când i se pare că a dăruit destul şi nu a primit suficient. Sau, invers, când nu dăruieşte nimic,

dar consideră că i se cuvine totul. Aceste extreme necesită și o altă analiză, una calitativă și comparativă cu leadershipul.

Dacă omul este supus unei anumite presiuni, de ordin moral, emoțional sau material, care-i nu dă forța de a se angaja într-o depășire de sine, probabil acest lucru se datorează circumstanțelor și greutăților întâmpinate pe parcursul timpului. Dar se datorează și unui anumit mod specific al celorlalți de a reacționa, încadrându-l într-o categorie a bizarului, dintr-o lipsă profundă de înțelegere.

Consider că ceea ce influențează în mod fundamental și incontestabil gândirea omului, care așteaptă doar o formă de ajutor pentru a "renaște", sunt reacțiile nepotrivite în raport cu nevoile și aspirațiile lui.

Leadership: Poți intra în conștiința unei ființe umane când nimic altceva nu o mai ajuta să simtă motivația unei viziuni inspiratoare, cu condiția de a-ți ține în frâu dezinteresul pentru atingerea unui ideal?

A intra în conștiința unei ființe umane când nimic altceva nu o mai ajută să simtă motivația unei viziuni inspiratoare, înseamnă să te pui în locul ei și să simți cauza unei stări sufletești și morale din perspectiva unui drum care nu există. Sau înseamnă să pretinzi că vâslești în aceeași direcție și ești cu adevărat în aceeași barcă cu cineva, fără a sacrifica confortul pe distanțe lungi. Înseamnă să îmbrățișezi doar ideea de succes, fără iei în calcul eșecul unei anumite acțiuni datorată unor factori pe care nu îi poți controla.

Nu poți ajunge nicăieri prin descurajare, tresăltând de bucurie la interesele și pretențiile unei lumi meschine axate pe principiul "care pe care". Fii pregătit tot timpul să-i recunoști celui de lângă tine succesele ca pe niște constante în a-și etala viziunea, valorile, abordările și misiunea. Învață să cultivi într-însul exact ideea opusă a ceea ce el fost condiționat să creadă despre sine, despre viață, despre succes. Nu uita că omul își poate creea o viață nouă începând cu schimbarea gândirii și a convingerilor care îl blochează.

Convingerile care îl blochează pe un artist să se afirme țin de interpretarea pe care o dă unor evenimente din care are mai mult de suferit decât de câștigat, fiindcă tot ceea ce prețuiește cel mai mult poate fi luat oricând printr-o moarte prematură.

Convingerile precum "nu te încrede în nimeni" sau "trebuie să mulțumesc pe toată lumea" sau "dacă exprimi ce simți ești vulnerabil”," precum și limitele autoimpuse, sunt prezente în orice conjunctură în care stresul și durerea pune stăpânire pe un artist. Viața lui este ca un parcurs plin de hopuri și fără întoarcere, a cărui destinație se poate afla prea târziu. S-ar zice că destinul lui este asemenea unei opere de artă: nu o poți aprecia la adevărata ei valoare decât atunci când el nu mai este.

Atingerea unui ideal de viață călăuzitor se învecinează cu ideea de a contribuit la o forță de creație a cărei energie este profitabilă tuturor prin expresivitatea unei gândiri originale care se laudă cu faptul că „a trăit tot ce a spus”.

Există un soi de lege a acțiunii, a schimbării și a strădaniei care stăpânește infinita lume interioară a omului, ce poate facilita intrarea lui într-un ritm normal de funcționare. Iar această lege, având la bază un concept simplu: "Decât să fii altcineva, mai bine fii tu însuți", întărește ideea că absența oricăror conflicte interioare este condiția esențială pentru accederea la excelență. Bineînțeles, la această schimbare de mentalitate, o contribuție esențială o are liderul și echipa lui.

Îmi vine în minte un citat care îmi este de folos în această ecuație cu multe necunoscute a omului : *"Nu se întâmplă nimic până când persoana care simte impulsul nu inițiază procesul."*

Leadershipul nu are la bază atât reguli și principii predefinite, cât mai degrabă idealurile de judecată și de înțelegere a omului din spatele regulilor și principiilor care îl guvernează în relația cu ceilalți oameni.

Leadershipul trebuie să depisteze acele caracteristici fundamental semnificative ale omului, să-i perceapă punctele tari și slabe, să le ierarhizeze după multiple criterii și, în final, să inițieze procesul lui de transformare, dându-i impulsul de a se angaja într-o depășire de sine - benefică tuturor și lui însuși.

Leadership: Aduci la numitor comun adevăratele elemente care pot să încurajeze stabilirea relațiilor extinse spre tendința de a fi apărătorul unui destin artistic oarecum neobișnuit?

Toată lumea admiră un scriitor bun, îi dedică multe momente de meditație, îi împărtășește chiar scopul căutărilor sale. Dar nimeni nu se încumeta să travarseze aceleași praguri existențiale. Una este să fii scriitor, alta este să vrei să fii scriitor, și cu totul altceva este să scrii despre un scriitor în loc să dai explicații despre viața ta.

Ceea ce este ascuns în tine se întrezărește tot mai mult doar în acei oameni care ajung să te înțeleagă foarte bine. Bineînțeles, asta este admis doar când funcționează principiul "Cine se aseamănă, se adună." Neglijând partea aceea înălțată a punții care ține laolaltă elementele aparent disparate dintre tine și ceilalți, nu vei reuși niciodată să aduci la numitor comun adevăratele elemente care pot să încurajeze stabilirea relațiilor cu ei.

Gândul că trebuie să împărțiți credința de a reuși, palpită nestăpânit în tine? În timp tu tremuri de mânie la acest gând, cei de lângă tine tremură de îndoială?

Acest aspect demn de luat în calcul reprezintă doar o cutumă care bântuie des prin societate, și care nu îndeamnă la participare, ci la supunere și conformitate. Or consistența leadershipului depinde de forma evolutiva a parteneriatului care unește cele două fundații cu rol de susținere, configurate după capacitățile fiecăruia de a fi "apărătorul" celui de alături.

Deci, în acest caz, consistența leadershipului este mai degrabă de ordin intern, psihologic, decât de natură propriu-zis tehnică sau strategică. Ea condiționează deschiderea omului spre un nou fel de a fi care să-l conducă spre deplinătate și desăvârșire, implicând prin aceasta alungarea acelui sentiment de reținere, de remușcare, care îi îngrădește gândirea și îi oprește transformarea.

A fi apărătorul unui destin artistic oarecum neobișnuit înseamnă să umpli cupa unei minți de geniu cu visul unei fericiri fără sfârșit, numită adesea: "Nemurire".

Ultimul nivel al leadershipului este valoarea contribuției aduse la făurirea unui destin măreț care chiar dacă își conturează prematur finalitatea, chiar dacă este scris doar în câteva rânduri, își asumă o istorie îndelungată. Fiecare mare artist simbolizează romanul unei istorii care trăiește prin memorii, iubire și printr-un respect demn de admirat pentru "ceea ce a fost odată".

* Notă: Serghi, Cella - *Pe firul de păianjen al memoriei* , Editura Polirom, 2013.

Source: https://neculaifantanaru.com/ultimul-nivel-al-leadershipului.html